

BLIKVANGER OEGANDESE MOEDER VAN KIND MET DOWNSYNDROOM MAAKT HET VERSCHIL

Abryl verandert de wereld

21 MAART 2016 OM 03:00 UUR | Van onze redactrice Veerle Beel

Abryl werd in 2010 in Antwerpen geboren. Zijn ouders Rose en Alfred kregen veel steun van Kind en Gezin-medewerkster Els Weckers. Katrijn Van Giel

Omdat ze in ons land zo goed geholpen werd toen ze beviel van een zoon met downsyndroom, stampte Rose Nambooze bij terugkeer in Oeganda een school voor kinderen met een handicap uit de grond. Een vrouw die écht het verschil maakt, zeggen haar vele Vlaamse supporters.

Rose, haar man Alfred Niwagaba en hun zoontje Abryl waren de voorbije weken in Vlaanderen, om aan fundraising te doen voor het 'Angel's Center for Children with Special Needs', in Nansana, Oeganda. 'We vangen er zestig kinderen op, en er staan er veertig op de wachtlijst', zegt Rose. Ze zou graag grond kopen voor een nieuwbouw, waar dan nog veel meer kinderen met een handicap welkom zijn.

Plannen genoeg: ondertussen trekt ze er vanuit de school ook op uit naar de dorpen, om daar evengoed de stilte rondom kinderen met een handicap te doorbreken.

‘Behekst’

Haar zoon Abryl is vandaag een flink kereltje. Goed vijf jaar geleden werd hij in Antwerpen geboren. Rose was immers de gelukkige winnaar geweest van een studiebeurs in Europa. Aan de Universiteit Antwerpen zou ze een jaar lang een master in globalisering en ontwikkeling volgen. En oké, ze was zwanger toen ze uit Oeganda vertrok en ze zou dus in België bevallen, maar dat leek haar wel te combineren met haar studie.

Alleen bleek de kleine Abryl een zware vorm van downsyndroom te hebben. Rose en haar man Alfred, die voor de bevalling naar België was gekomen, kenden de aandoening nauwelijks. Kinderen met een beperking zijn in Oeganda niet zichtbaar: ze worden thuis gehouden en blijven bij bezoek verstopt in kasten of onder het bed. ‘Behekst’, is daar traditioneel het oordeel over die kinderen.

In Antwerpen kreeg Rose veel steun van haar medestudenten, de lectoren en de professoren van haar opleiding. Ook van Els Weckers, sociaal werkster bij Kind en Gezin. Zij leidde Rose en Abryl naar het multidisciplinaire ‘downteam’ van het UZ Antwerpen. ‘Een kind met Down krijgen is het moeilijkste wat me ooit overkomen is’, zegt Rose vandaag. ‘Maar de hulp die je in Vlaanderen krijgt, is geweldig.’

Dan nog was het niet eenvoudig: ‘Abryl moest wekenlang op intensieve zorgen verblijven en de ziekenhuisrekeningen liepen hoog op. Met mijn beurs van 1.000 euro per maand kon ik dat niet bolwerken. Deurwaarders stuurden aanmaningen. Ik heb er even aan gedacht om hem weg te halen uit het ziekenhuis, want ik wilde niet naar de gevangenis.’

‘Maar Gods wegen zijn ondoorgrondelijk: ik ben met een sociaal werkster van het ziekenhuis gaan praten, en zij was tot tranen toe bewogen. Zij heeft toen alle officiële instanties gecontacteerd, waardoor de medische verzorging niet afgebroken hoefde te worden, en ik verder kon blijven studeren. Want ik had natuurlijk een hoop lessen gemist. Maar ik heb die masterstudie afgemaakt!’

Terug naar Oeganda

In Vlaanderen blijven was voor Rose geen optie. Haar man is leraar in Oeganda en ze hadden ook al een dochtertje, Abigail. Bovendien: ‘Er was in mijn eigen land nog zo veel werk aan de winkel.’

Rose lanceerde een oproep via de Oegandese media naar andere ouders met een kind met een handicap. Ze richtte een ‘parent support’-groep op. Ze zocht en vond een gebouw waar ze het ‘Angel’s Center’ kon starten. Ze bestreed de vooroordelen van de omwonenden... ‘We zijn erin geslaagd om dat om te buigen. Ik heb altijd geweten dat ik sterk moest zijn om mijn zoon een toekomst te kunnen geven.’

Ook haar studie in Europa kwam haar goed van pas: ‘Ik weet hoe je een project opbouwt en hoe belangrijk het is om daar gezinnen bij te betrekken. Nu hun kind bij ons op school zit, kunnen de moeders opnieuw aan het werk. We halen hen uit het isolement en uit de armoede en zo kunnen ze ook hun bijdrage leveren aan de school. De meesten geven ons voedsel. De een komt met bananen, de ander met bonen. Ieder doet wat hij kan. En wie niets kan bijdragen, mag bij ons komen werken. Er is altijd wel wat te doen.’

Het project van Rose krijgt al vanaf het begin financiële steun van de stad Antwerpen en de provincie. Ze is daar erg blij mee. Het netwerk dat ze in Vlaanderen heeft uitgebouwd, blijft haar ook moreel en emotioneel ondersteunen. Gisteren was ze te gast op een solidariteitsmaaltijd van de vzw Raad en Daad, in Antwerpen-Noord. De opbrengst gaat naar het Angel’s Center.

Buitenwerk

Hoe het intussen met hun eigen zoon gaat? Hij is een van de tien kinderen die vanuit het Angel’s Center terug naar een gewone school zijn vertrokken. ‘Want we werken ook aan een inclusieve samenleving’, zegt Rose. Abryl gaat nu mee met zijn zus naar school.

‘In het begin was het moeilijk. Hij kan niet lang stilzitten. Nu sturen de leerkrachten hem naar de muziekklas als hij het beu is. Of ze geven hem een andere taak: Abryl is graag buiten bezig. Hij houdt van dieren. Hij haalt graag water. Hij is sterk en kan goed spitten. Mijn man en ik hebben ons er al lang bij neergelegd dat hij cognitief niet sterk zal zijn. We zullen blij zijn als hij zijn naam kan schrijven. Maar hij voelt zich goed in zijn vel, en misschien zit er wel een vaardige boer in hem.’

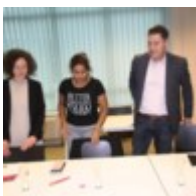
LEES MEER

05/12/2018 | Verzwakte De Wever versterkt Antwerpse SP.A
(http://www.standaard.be/cnt/dmf20181205_04011725)

21/11/2018 | Een Bourgondisch verstandshuwelijk
(http://www.standaard.be/cnt/dmf20181120_03967767)

20/11/2018 | SP.A, de begeerlijke bruid van Bart De Wever
(http://www.standaard.be/cnt/dmf20181120_03966934)

16/11/2018 | 1880 | Antwerpen, een plek vol kansen en gevaren voor vrouwelijke migranten (http://www.standaard.be/cnt/dmf20181115_03947407)

14/11/2018 | Een kind gedood, maar toch gingen geen alarmbellen af
(http://www.standaard.be/cnt/dmf20181113_03941807)

‘We zijn erin geslaagd om de vooroordelen om te buigen’

Meer?

Lees de volledige krant digitaal. (<http://www.standaard.be/plus/ochtend>)